У квітах Катерини Білокур

Земля моєї неньки України.
Зринає хвилею квітчастий мур,
Ховає лихоліття і руїни.
Блакитне тло, рожеві пелюстки,
Відтінки, плями сонця, світлі тіні,
Тендітні дрібно цвіти-малюки,
Троянди у величному цвітінні,
І сині дзвоники, і дикий мак,
Лілеї помаранчево-біласті…
Цвіте картин чудових зодіак:
То півтони, то кольори контрастні!
Жоржини рожевіють біля руж,
І червоніють кетяги калини.
У квітах, кажуть, сила живих душ,
Що ми її плекаємо щоднини.
На виставці славетний Пікассо
Стояв перед картинами безмовно.
Сказав: – Тебе, небачена красо,
Пізнати світ весь має, безумовно!
Так українка в маєві квіток,
Які цвітуть у серці Батьківщини,
Сягнула рівня світових зірок
В ім’я краси і слави України!